

Samling af Afgørelser

RET TEN FOR EU-PERSONALESAGERS DOM
(Første Afdeling)
5. november 2013

Sag F-105/12

Brigitte Knöll
mod
Den Europæiske Politienhed (Europol)

»Personalesag — Europol's ansatte — ingen forlængelse af en kontrakt — afslag på at tildele en tidsubegrænset kontrakt — Personalerettens annullation — opfyldelse af Personalerettens dom«

Angående: Søgsmål anlagt i medfør af artikel 270 TEUF, hvorunder Brigitte Knöll bl.a. har nedlagt påstand om annullation af afgørelsen af 28. november 2011, hvorved Den Europæiske Politienhed (Europol) tildelte hende 20 000 EUR til opfyldelse af Personalerettens dom af 29. juni 2010, Knöll mod Europol (sag F-44/09, herefter »dommen af 29. juni 2010«).

Udfald: Afgørelsen af 28. november 2011, hvorved Den Europæiske Politienhed tildelte 20 000 EUR til Brigitte Knöll til opfyldelse af Personalerettens dom af 29. juni 2010, Knöll mod Europol (sag F-44/09), annulleres. Europol bærer sine egne omkostninger og betaler Brigitte Knølls omkostninger.

Sammendrag

Tjenestemandssag — dom om annullation — retsvirkninger — forpligtelse til at træffe foranstaltninger til opfyldelse heraf — princippet om god forvaltningsskik — særlige vanskeligheder — passende kompensation for den ulempe, som den annullerede retsakt har medført for sagsøgeren — betingelser

(Art. 266 TEUF; Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, art. 41)

Reglerne vedrørende opfyldelse af domme om annullation skal ligeledes, navnlig hvad angår en dom på området for EU's offentlige tjeneste, læses i lyset af artikel 41 i Den Europæiske unions charter om grundlæggende rettigheder, som stadfæster princippet om god forvaltning, og bl.a. i lyset af nævnte artikels stk. 1, hvorefter enhver har ret til at få sin sag behandlet uvildigt, retfærdigt og inden for en rimelig frist af unionens institutioner og organer.

Kun hvis der er særlige vanskeligheder forbundet med at opfylde en annullationsdom kan den pågældende institution herefter træffe enhver beslutning, der på rimelig vis kan kompensere for den ulempe, der for de berørte følger af den annullerede afgørelse, og i denne sammenhæng indlede en dialog med dem med henblik på at nå til en aftale, der giver dem en rimelig kompensation for den ulovlighed, de har været ofre for.

Når en dom afsagt af Unionens retsinstanser annullerer en afgørelse fra administrationen som følge af en tilsidesættelse af retten til forsvar, påhviler det den pågældende administration at godtgøre, at den har vedtaget alle de mulige foranstaltninger, som kan fjerne virkningerne af denne ulovlighed, som den pågældende retsinstans har konstateret. Administrationen kan således ikke nøjes med at erklære, at det ikke længere er muligt at sætte offeret for denne tilsidesættelse af en grundlæggende ret i stand til at påberåbe sig sin ret til forsvar, endog som følge af afgørelser, som den selv har vedtaget efterfølgende, på samme område. At acceptere en sådan handle måde ville betyde, at forpligtelsen til først og fremmest at sikre overholdelsen af retten til forsvar og til at opfylde den dom, hvorved det fastslås, at denne ret er tilsidesat, ville blive gjort indholdsløs. Det er kun, når det af grunde, som ikke kan tilskrives den pågældende administration, er objektivt vanskeligt, endog umuligt, at fjerne virkningerne af den tilsidesættelse af retten til forsvar, som er straffet ved annullationsdommen, at sidstnævnte ville kunne give anledning til betaling af en erstatning.

(jf. præmis 39, 40 og 51)

Henvisning til:

Personaleretten: 24. juni 2008, sag F-15/05, Andres m.fl. mod ECB, præmis 132 og den deri nævnte retspraksis